

เทคนิคการสอนภาษาไทย

เฉลิมลาภ ทองอาจ

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แหล่งที่มา ; <https://thailanguageinstruction.wordpress.com/>

จากประสบการณ์รับราชการครู ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนภาษาไทยมา 21 ปี การสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะพบปัญหานักเรียนบางส่วนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย เนื่องจากวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ยาก ครูผู้สอนจึงพยายามหาวิธีที่จะให้นักเรียนสนใจ และตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย โดยการศึกษาค้นคว้าหาเทคนิควิธีการสอนภาษาไทย ต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนปัญญา มาใช้ในการสอนจากการศึกษาเพิ่มเติมดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

1. เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียน

การนำเข้าสู่บทเรียน คือขั้นตอนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้เกิดการผ่อนคลายจากกิจกรรมที่ทำมาก่อน และสร้างแรงจูงใจภายในคือแรงกระตุ้นที่ทำให้เกิดความสนใจและความต้องการที่จะทำกิจกรรมของผู้เรียน เทคนิคที่พบในการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการใช้สื่อการสอน เช่น ใ้ภาพ หุ่นจำลอง ของจริง สไลด์ ภาพยนตร์ แผนภูมิ แผนที่ ลูกโลก หรือกิจกรรมต่างๆเช่น การร้องเพลง การขับเสภา การเล่านิทาน การเล่าเรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ และเกมต่างๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจ (สุจริต เพียรชอบ, 2530: 83) แนวคิดที่สำคัญในการนำเข้าสู่บทเรียนคือการสร้างลักษณะจิตเชิงบวก (A Positive mental) ซึ่งหมายถึง ทักษะคิดของจิตที่นักเรียนที่เตรียมจะอุทิศตนโดยการมุ่งตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ และมีจิตใจอุทิศหาที่จะทำกิจกรรมที่ครูได้กำหนดขึ้น (Kyriacou, 1991: 51)

2. เทคนิคการสอนการคิด

การคิดเป็นทักษะที่ค่อนข้างมีความซับซ้อนเพราะประกอบด้วยทักษะหลายทักษะประกอบกัน แม้จะยังมีความไม่เข้าใจในเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการภายในสมองและองค์ประกอบต่างๆตาม แนวคิดของ ริชาร์ด ซัคแมน (Richard Suchman) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 : นำเสนอปัญหา (Presenting the problem)

ขั้นที่ 2 : รวบรวมและตรวจสอบข้อมูล (Collecting and verifying data)

ขั้นที่ 3 : ทำการทดลองกับข้อมูล (Experimenting with data)

ขั้นที่ 4 : ตั้งสมมติฐาน (Formulating a hypothesis)

ขั้นที่ 5 : ประเมินสมมติฐาน (Evaluating the hypothesis)

ขั้นที่ 6 : วิเคราะห์กระบวนการแก้ปัญหา (Analyzing the problem-solving process)

3. เทคนิคการจัดบรรยากาศห้องเรียน

1. จะต้องรักษาความสมดุลระหว่างคำสั่งหรือวิธีการของครูกับทางเลือกของนักเรียน
2. มีการเตรียมวิธีการที่เฉพาะเจาะจงและมีความชัดเจน
3. มีการรักษาความอิสระจำนวนมากสำหรับนักเรียนที่จะคิดและมีวิธีการอันเป็นทางเลือกที่หลากหลาย ครูต้องยอมรับความคิดที่ค่อนข้างอิสระของนักเรียน โดยเฉพาะจะปรากฏเมื่อตอบคำถาม
4. มีการเตรียมการอบรมทักษะระหว่างบุคคลกับบุคคล

เทคนิคการสอนเท่าที่ได้กล่าวมาเบื้องต้นเป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่งของเทคนิคการสอนอีกเป็นจำนวนมาก การศึกษาและการนำเทคนิคเหล่านี้ไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย จะช่วยสร้างเสริมสมรรถภาพการเป็นครูภาษาไทยให้ก้าวสู่ความเป็นวิชาชีพมากยิ่งขึ้น แท้ที่จริงแล้วการสอนภาษาไทยได้เปรียบอยู่มากตรงที่เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้เกิดทักษะสัมพันธ์ทางภาษา ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสขยายประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวางหากครูใส่ใจ โดยคำว่าใส่ใจในที่นี้คือการสนใจในรายละเอียดเล็กน้อยๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการสนทนา การตอบคำถาม การตอบสนองและความสนใจ เป็นต้น ด้วยรายละเอียดเหล่านี้แท้จริงแล้วก็คือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของนักเรียนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น หากครูใฝ่ใจนักเรียนก็จะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่น่าทรงจำ และเกิดเป็นการเรียนรู้อย่างถาวร

เรียบเรียงโดย: นางลำไย ศรีบุญกุล; ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสตรีสิริเกศ